

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 1To/111/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5614010257
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Gallová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5614010257.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Adriany Gallovej a sudcov JUDr. Pavla Polku a JUDr. Márie Urbanovej, na verejnom zasadnutí konanom 27. októbra 2015 prejednal odvolanie prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 3T/82/2014 z 24.6.2015 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie prokurátora **z a m i e t a**, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 3T/82/2014 z 24.6.2015 bol obžalovaný V. N. postupom podľa § 285 písm. c) Tr. por. oslobodený spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Liptovský Mikuláš, sp.zn. 2Pv 552/12/5505-44 z 8.8.2014 pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť na skutkovom základe, že:

dňa 2.10.2012 okolo 22.30 hod. za použitia ľahkých ropných látok polial prednú časť vozidla zn. Seat Alhambra červenej farby, ev. číslo LM 840 BY, ktoré bolo zaparkované na V. N. v Liptovskom Mikuláši pred domom č. XXX/XX, a následne inicioval požiar vozidla, v dôsledku čoho na vozidle poškodil čelné sklo, predný pravý blatník, predné pravé dvere, pravú prednú pneumatiku, pravý predný disk, pravý predný tlmič, pravé predné svetlo, pravú prednú smerovku, 2 kusy spodných predných podblatníkov, súčiastky motora, elektroinštaláciu, lak na pravej strane vozidla, čím spôsobil škodu majiteľovi vozidla K. V., nar. XX.X.XXXX, trvalé bydlisko Z. H., P. č. XXXX/XX, vo výške 3 500,- Eur.

Podľa § 288 ods. 3 Tr. por. súd odkázal poškodeného K. V. s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Proti rozsudku súdu podal riadne a včas odvolanie prokurátor v neprospech obžalovaného. V písomných dôvodoch odvolania uviedol, že súd rozhodol o oslobodení obžalovaného predčasne a nevykonal všetky dostupné dôkazy, ktoré by potvrdzovali, resp. jednoznačnejšie vyvracali okolnosť, že sa prečinu dopustil obžalovaný V. N.. Na hlavnom pojednávaní 24.6.2015 svedok E. V. uviedol, že od E. F., ktorý pracuje ako školník v budove Gymnázia M. M. Hodžu v Liptovskom Mikuláši, sa dozvedel, že v čase, keď došlo k zapáleniu motorového vozidla, bol na mieste prítomný muž, ktorý mal priamo vidieť osobu, ktorá vozidlo zapálila. Podľa tvrdenia svedka E. V. by malo ísť o priameho svedka, ktorého meno tento svedok nevedel uviesť. Na hlavnom pojednávaní prokuratúra navrhla vypočuť ako svedka E. F. v záujme objasnenia a zistenia priameho svedka zapálenia motorového vozidla. Samosudkyňa návrh na doplnenie dokazovania zamietla s odôvodnením, že svedok E. V. túto informáciu od E. F. získal ešte v januári 2013, teda skôr, ako bol vypočutý v prípravnom konaní pred vyšetrovateľom a napriek tomu takúto informáciu neuviedol vyšetrovateľovi PZ a neobstojí jeho argumentácia, že o tejto skutočnosti vypovedal pred vyšetrovateľom NAKA a spoliehal sa na to, že ten to ďalej zariadi. Súd aj v písomnom vyhotovení rozsudku uvádza, že tento argument neobstojí, vyznieva absolútne nevierohodne a nelogicky

a sám svedok neurobil potrebné opatrenia na to, aby sa práve vyšetrovateľ, ktorý viedol vyšetrovanie v tejto trestnej veci, od neho dozvedel relevantné skutočnosti, ktoré by mohli smerovať k odhaleniu páchatel'a tohto činu. Ďalej uvádza, že E. F. sa o celej skutočnosti mal dozvedieť od ďalšej osoby, ktorej meno svedok E. V. nepozná. Bez ohľadu na to, že svedok E. V. okolnosť, ktorá nasvedčuje o existencii priameho svedka zapálenia motorového vozidla, uviedol až na hlavnom pojednávaní a nie pred vyšetrovateľom PZ, ktorý vo veci viedol vyšetrovanie, nie je dôvodom pre to, aby súd nevykonal dôkaz, ktorým by mohlo byť potvrdené alebo vyvrátené obvinenie V. N. zo žalovaného trestného činu. Prokurátor považuje za potrebné a dôležité vykonať dôkaz vypočutím E. F. ako svedka, pretože tento môže uviesť meno priameho svedka, ktorý videl zapálenie motorového vozidla a videl aj osobu, ktorá vozidla zapálila, pretože sa mal nachádzať v blízkosti miesta činu. Súd sám vo svojom rozhodnutí zdôrazňuje dodržiavanie zásady náležitého zistenia skutkového stavu, ktorá ale v danom prípade nebola dodržaná, pretože neboli vykonané všetky dostupné dôkazy pre objasnenie viny alebo nevinu obžalovaného. Preto prokurátor navrhol, aby krajský súd zrušil rozsudok okresného súdu a uložil mu, aby vo veci znova konal a rozhodol s tým, aby bol vypočutý ako svedok E. F. a v nadväznosti na obsah jeho výpovede boli vykonané aj ďalšie dôkazy objasňujúce páchatel'a trestného činu.

Obžalovaný V. N. k písomným dôvodom odvolania prokurátora prostredníctvom svojho obhajcu uviedol, že napadnutý rozsudok je vecne správny, rešpektuje základné zásady trestného procesu a vychádza z vykonaného dokazovania, ktoré bolo uskutočnené v rozsahu potrebnom na prijatie rozhodnutia. Okresný súd správne v danej veci interpretoval pravidlo in dubio pro reo, pričom prokuratúra neuniesla dôkazné bremeno svojich tvrdení. V uvedených súvislostiach obžalovaný poukázal na to, že aj Okresná prokuratúra Liptovský Mikuláš trestné stíhanie obžalovaného zastavila, a to uznesením sp. zn. 2Pv/552/12-26 z 19.9.2013, pričom sčasti vyslovila rovnaké závery, aké vo svojom rozhodnutí uplatnil aj okresný súd. Od vydania tohto rozhodnutia nebol vykonaný žiadny dôkaz, ktorý by menil dôkaznú situáciu a bol by spôsobilý prijať iný záver než ten, že nebolo dokázané, že by obvinený spáchal žalovaný skutok. Obžalovaný navrhol, aby odvolací súd odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietol podľa § 319 Tr. por.

Krajský súd, ako odvolací súd, preskúmal podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Mal pritom na zreteli aj povinnosť prihliadnúť na chyby, ktoré neboli odvolaním vytkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., a zistil, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol náležite zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivito i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Podľa § 285 písm. c) Tr. por. súd oslobodí obžalovaného spod obžaloby, ak nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

V tejto súvislosti treba poznamenať, že dôvod oslobodenia podľa § 285 písm. c) Tr. por. je daný vtedy, ak nebolo preukázané, že skutku sa dopustil obžalovaný. Nie je pritom rozhodujúce, či súd zistil inú osobu ako páchatel'a, alebo či sú tu len pochybnosti, ktoré nedovoľujú spoľahlivo vyvodiť záver o vine obžalovaného.

Po splnení prieskumnej povinnosti krajský súd zistil, že okresný súd sa dôsledne riadil vyššie citovanými zákonnými ustanoveniami. Súd prvého stupňa vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dostupné a potrebné dôkazy v záujme náležitého zistenia skutkového stavu veci, a to pri plnom uplatnení všetkých základných zásad trestného konania pri vykonávaní dôkazov, najmä zásad ústnosti, priamosti

a bezprostrednosti. V odôvodnení rozsudku v súlade s § 168 ods. 1 Tr. por. uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané a o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia, taktiež akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, a dostatočne vysvetlil, prečo dospel k oslobodzujúcemu rozhodnutiu.

Závery okresného súdu prezentované vo výrokovej časti rozsudku, týkajúce sa oslobodenia obžalovaného V. N. spod obžaloby prokurátora pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. a vysvetlenie týchto záverov v odôvodnení napadnutého rozsudku si v celom rozsahu krajský súd osvojil, a preto v podrobnostiach odkazuje na správne a presvedčivé odôvodnenie rozsudku súdu prvého stupňa. Dôvody napadnutého rozsudku sú zrozumiteľné a dostatočne logické, vychádzajúce zo skutkových okolností prípadu a relevantných právnych noriem. Odvolací súd znovu pripomína, že v dvojinstančnom súdnom konaní rozhodnutia súdov tvoria jednotu a pri existencii vysoko kvalifikovaného rozhodnutia súdu prvého stupňa odvolaciemu súdu nezostáva nič iné, len v podrobnostiach poukázať na veľmi správne a erudované dôvody, na ktorých prvostupňový súd založil svoje oslobodzujúce rozhodnutie.

Aj podľa názoru krajského súdu oslobodzujúci výrok prvostupňového súdu je správny a zákonný a je logickým obrazom existujúceho dôkazného stavu.

Krajský súd zdôrazňuje, že náležité zistenie skutkového stavu veci v zmysle § 2 ods. 10 Tr. por. vyžaduje, aby každá okolnosť, dôležitá pre rozhodnutie, bola spoľahlivo preukázaná v súlade so skutočnosťou tak, aby nemohla vzbudzovať akúkoľvek pochybnosť. Za náležité zistenie skutkového stavu veci nemožno preto považovať len zistenie o nepravdepodobnosti dokazovanej okolnosti, keď výsledky dokazovania síce pripúšťajú možnosť záveru, že neexistuje, avšak na druhej strane nevyklúčujú možnosť iného alebo celkom opačného záveru. Vyhodnotenie dôkazu súd nemôže ukončiť záverom, podľa ktorého sa určitá okolnosť, ktorá vyplynula z dokazovania, zdá alebo nezdá pravdepodobná, o to viac, že má možnosť vykonaním dôkazu vlastnú pochybnosť odstrániť a vytvoriť si podmienky k jednoznačnému záveru.

Náležité zistenie skutkového stavu veci znamená, že orgán činný v trestnom konaní sám určuje mieru dokazovania, ktoré musí v konaní vykonať, aby bola táto požiadavka splnená. Aj postup prokurátora podľa § 234 ods. 1 Tr. por. (podanie obžaloby) predpokladá dostatočne objasnenie veci minimálne v takom rozsahu, aby bolo zrejmé, že:

- skutok sa stal,
- skutok vykazuje všetky znaky skutkovej podstaty žalovaného trestného činu,
- existuje spoľahlivý záver, že žalovaný skutok spáchal obvinený a
- nie sú dané okolnosti vylučujúce trestnú zodpovednosť.

Vyššie uvedené podmienky tvoria nevyhnutý základ na posúdenie, či výsledky vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania dostatočne odôvodňujú postavenie obvineného pred súd. Ak nebude splnená čo i len jedna z nich oprávnene a opodstatnene, prichádza do úvahy postup súdu podľa § 241 ods. 1 písm. f) Tr. por.

Prokurátor nemôže vyvodzovať náležité zistenie skutkového stavu veci v zmysle § 2 ods. 10 Tr. por. len z domniek a hypotéz, pretože takýto stav vyvoláva vážne pochybnosti o náležitom zistení skutkového stavu veci a v žiadnom prípade neumožňuje úvahy prokurátora o tom, že obvinený by mal byť dôvodne postavený pred súd. Záver prokurátora o náležitom zistení skutkového stavu veci, vyjadrený aj podaním obžaloby, musí mať oporu v zhromaždených dôkazoch.

Podstata súdnej trestnej činnosti obžalovaného podľa prokurátora mala spočívať v tom, že obžalovaný v kritickom čase za použitia ľahkých ropných látok polial prednú časť vozidla zn. Seat Alhambra červenej farb, ev. číslo LM 840 BY, ktoré bolo zaparkované na V. ulici v Liptovskom Mikuláši pred domom č. XXX/XX, a následne inicioval požiar vozidla, v dôsledku čoho na vozidle poškodil čelné sklo, predný pravý blatník, predné pravé dvere, pravú prednú pneumatiku, pravý predný disk, pravý predný tlmič, pravé predné svetlo, pravú prednú smerovku, 2 kusy spodných predných podblatníkov, súčiastky motora, elektroinštaláciu, lak na pravej strane vozidla.

Z vykonaného dokazovania vyplýva, že priamy dôkaz o vine obžalovaného neexistuje. Obžaloba prokurátora bola opretá len o nepriame dôkazy. V tejto súvislosti odvolací súd zdôrazňuje, že na to, aby nepriame dôkazy boli spôsobilé na preukázanie viny obžalovaného, musia tvoriť logickú a ničím nenarušovanú sústavu vzájomne sa dopĺňujúcich a podmieňujúcich dôkazov, ktoré vo svojom celku

spoľahlivo preukazujú všetky okolnosti žalovaného skutku a presvedčivo svedčia o vine obžalovaného a zároveň vylučujú možnosť úvahy o inom závere. Súhrn nepriamych dôkazov musí podávať ucelený obraz o trestnom konaní obžalovaného tak, aby žiadny z jednotlivých dôkazov neprípúšťal iný, ani pravdepodobný výklad, ktorý by odporoval alebo narušoval verziu obžalovaného.

V súvislosti s existujúcou dôkaznou situáciou krajský súd dospel k záveru, že pracovné rukavice nájdené pri obhliadke miesta činu, ktoré preukazovali prítomnosť DNA obžalovaného, v súdenom prípade spolu s ďalšími nepriamymi dôkazmi nevznievajú jednoznačne a netvoria úplne ucelenú reťaz, z ktorých možno vyvodiť bezpečný záver o vine obžalovaného. Treba súhlasiť s názorom súdu prvého stupňa, že predmetné rukavice preukazujú iba to, kto ich pred spáchaním skutku mal na sebe alebo používal, a tak na nich zanechal svoju biologickú stopu. Predmetné rukavice nepreukazujú to, kde, na ktorom mieste boli tieto rukavice použité. Aj keď bol izolovaný DNA profil z rukavice nájdenej na mieste požiaru, zhodný s DNA profilom vzorky pochádzajúcej od obžalovaného, nejde o dôkaz, ktorý by jednoznačne usvedčoval obžalovaného z úmyselného zapálenia osobného motorového vozidla patriaceho poškodenému. Treba tiež pripomenúť, že predmetné rukavice boli predložené aj na znaleckú expertízu za účelom zistenia, či obsahujú zmesi ropných uhľovodíkov. Znalecká expertíza preukázala, že rukavice boli nevhodne zabalené, bolo s nimi neštandardne manipulované, čím bola porušená integrita stôp a z uvedeného dôvodu boli rukavice vyhodnotené ako nevhodné na chemickú analýzu podporných prostriedkov horenia v požiarnych zvyškoch. Možno konštatovať, že v sústave dôkazov chýba ďalší tak dôležitý dôkaz (napr. obrazový záznam, výpoveď priameho svedka), ktorý by jednoznačne preukázal, že páchatelom trestného činu bol konkrétne obžalovaný.

Odvolací súd poznamenáva, že je povinnosťou prokurátora vinu obžalovanému dokázať. Je výlučne vecou obžalovaného, pre aký spôsob obhajoby sa rozhodne. Ak prokurátor považoval obhajobu obžalovaného za účelovú v súvislosti s tým, ako sa jeho rukavice našli na mieste činu, mal uvedenú okolnosť bez akýchkoľvek pochybností preukázať. Ako správne poznamenal obhajca obžalovaného, predmetná rukavica sa mohla na mieste činu nachádzať aj dva dni pred skutkom, resp. skutočný páchatel ju na miesto činu mohol podhodiť.

Krajský súd uzatvára, že vykonanými dôkazmi boli preukázané skutkové tvrdenia v obžalobe, len pokiaľ ide o miesto, čas a spôsob spáchania súdeného trestného činu.

V súvislosti s odvolacou námietkou prokurátora, že je potrebné a dôležité vykonať dôkaz vypočutím svedka E. F., pretože tento môže uviesť meno priameho svedka, ktorý videl zapálenie motorového vozidla a videl aj osobu, ktorá vozidlo zapálila, a ktorého vypočutie navrhol na hlavnom pojednávaní, krajský súd poukazuje na nasledovné.

Navrhovanie dôkazov je právom a zároveň procesnou povinnosťou strán konania a len súd rozhodne, ktorý z označených (navrhnutých) dôkazov vykoná. Uvedené predstavuje prejav zákonnej právomoci všeobecného súdu korigovať návrhy strán konania na vykonanie dokazovania, sledujúc tak rýchly a hospodárny priebeh konania, a súčasne zabezpečiť, aby sa zisťovanie skutkového stavu dokazovaním držalo v mantineloch predmetu konania a aby sa neuberalo smerom, ktorý z pohľadu podstaty prejednávanej veci nie je relevantný. V prípade, že súd odmietne vykonať určitý stranou konania navrhovaný dôkaz, je jeho zákonnou povinnosťou v odôvodnení rozhodnutia uviesť, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy. Z práva na spravodlivú súdnu ochranu vyplýva aj povinnosť súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a návrhmi na vykonanie dôkazov strán s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie.

Zo spisu je zistiteľné, že v prejednávanom prípade prokurátor navrhol vypočutie svedka E. F. a okresný súd návrh na doplnenie dokazovania v tomto smere odmietol s odôvodnením, že navrhovaný dôkaz vyhodnotil ako dôkaz týkajúci sa okolností nepodstatných pre rozhodnutie. Ako vyplynulo z výpovede svedka E. V., E. F. mu mal o páchatelovi skutku povedať v januári 2013, teda dávno predtým, ako bol v dňoch 11.6.2013 a 13.5.2014 vypočutý na OR PZ Liptovský Mikuláš v tejto trestnej veci. Pokiaľ argumentoval tým, že o tejto skutočnosti vypovedal pred vyšetrovateľom NAKA a spoliehal sa na to, že tento to ďalej zariadi, jeho argument neobstojí a pre súd vyznieva absolútne nevierohodne a nelogicky, keď E. V. ako brat poškodeného, ktorý v dôsledku tohto trestného činu utrpel nezanedbateľnú škodu na svojom majetku, neurobil potrebné opatrenia na to, aby sa práve vyšetrovateľ, vedúci vyšetrovanie v tejto trestnej veci, od neho dozvedel relevantné skutočnosti, ktoré by mohli smerovať k odhaleniu páchatel'a

tohto činu. Naviac, E. F. sa o údajnom páchatelovi mal zase dozvedieť len od nejakej ďalšej osoby, ktorej meno svedkovi V. ani neoznámil, ani ho sám nevedel.

Krajský súd považuje za potrebné uviesť, že Trestný poriadok účinný od 1.1.2006 upustil od zásady objektívnej pravdy, pričom v súčasnosti platí tzv. zásada náležitého zistenia skutkového stavu - § 2 ods. 10 Tr. por. Táto zásada zahŕňa:

- zistenie skutkového stavu veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie,
- povinnosť orgánov činných v trestnom konaní obstarávať dôkazy z úradnej povinnosti (označuje sa aj ako vyhľadávacia zásada),
- právo strán obstarávať dôkazy,
- povinnosť orgánov činných v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou pristupovať k objasňovaniu okolností a vykonávaniu dôkazov svedčiacich proti obvinenému a okolností a dôkazov svedčiacich v prospech obvineného.

Zo snahy prokurátora preniesť dôkaznú iniciatívu na súd je zrejmé, že súd nepovažuje za riešiteľa sporu medzi ním a obžalovaným, ale za partnera, ktorý mu má pomôcť nájsť objektívnu pravdu. Dovoľávať sa dôkaznej aktivity zo strany súdu je neprijateľné, ak by dôkazy mali byť „na ťarchu“ obžalovaného. Za takejto situácie by súd stratil svoje nestranné postavenie „riešiteľa sporu“ medzi štátom a obžalovaným a stal by sa pomocníkom štátu v neprospech obžalovaného, čo by znamenalo porušenie práva na spravodlivý proces, porušenie i zásady náležitého zistenia skutkového stavu veci. Je nepochybné, že navrhovaný svedok E. F. je „svedok obžaloby“, a preto prokurátorovi nič nebránilo, aby svedka E. F. zabezpečil pre účely jeho výsluchu pred súdom sám z vlastnej iniciatívy. Rovnako prokurátor mohol zabezpečiť výsluch svedka aj v štádiu prípravného konania, pretože z výpovede svedka E. V. vyplynulo, že o týchto skutočnostiach (o priamom svedkovi z Anglicka, ktorý mal uviesť meno páchatela skutku svedkovi E. F.) vedel už v štádiu prípravného konania. Okresný súd preto nepochybil, keď v súvislosti s týmto dôkazným návrhom prokurátora, aj s poukazom na úvahy o jeho účelnosti, uprednostnil právo obžalovaného na rýchly a spravodlivý proces a tento návrh ako nadbytočný odmietol vykonať.

Krajský súd v závere konštatuje, že v danom prípade dôkazná situácia neposkytuje dostatočný podklad na rozhodnutie o vine obžalovaného. Treba konštatovať, že celá koncepcia trestného stíhania bola založená len na úvahách a domnienkach prokurátora. Nie je síce vylúčené a skutočne to tak aj mohlo byť, že predmetné motorové vozidlo úmyselne podpálil práve obžalovaný V. N., ako tvrdí obžaloba, ale len úvahy a domnienky nepostačujú na pozitívne rozhodnutie o vine a v takom prípade je súd povinný aplikovať zásadu *in dubio pro reo*.

Použitie zásady „*in dubio pro reo*“ (v pochybnostiach v prospech obžalovaného) prichádza do úvahy vtedy, ak pochybnosti, ktoré vznikli v trestnom konaní o dokazovanej skutočnosti, trvajú aj po vykonaní a zhodnotení všetkých dostupných dôkazov, ktoré môžu reálne prispieť k náležitému skutkovému stavu, a to v rozsahu nevyhnutnom na objektívne, stavu veci a zákonu zodpovedajúce spravodlivé rozhodnutie.

S poukazom na uvedené zásady potom krajský súd považuje napadnutý rozsudok za zákonný a oslobodzujúci výrok v súlade so zásadou „*in dubio pro reo*“.

S ohľadom na uvedené skutočnosti krajský súd podľa § 319 Tr. por. odvolanie prokurátora zamietol, pretože nebolo dôvodné.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.